

Roztocký zpravodaj

Informační občasník Obce Roztoky u Jilemnice

Uzávěrka dne: 20.7.2009
Cena jednoho výtisku: zdarma

Odpovědná osoba : Osvald Süß
Jaroslav Šimůnek

číslo: 2/2009

Pozdě, ale přece. Tak by se dal definovat tento výtisk Roztockého zpravodaje, který jsme chtěli vydat na konci června. Měsíc červen a červenec byl však pro nás ve znamení mnoha akcí, které z nás vysávají stále více a více času. Proto se svým čtenářům omlouváme za drobné zpoždění. Léto je již v plném proudu, alespoň kalendářně, a tak nám dovoluňte, abychom Vás navštívili prostřednictvím tohoto zpravodaje. Léto, na které se všichni jistě moc těšíme, by nám mělo přinést spoustu rodinné pohody, společné výlety a samozřejmě i pracovních povinností, které s tímto obdobím úzce souvisejí. Pravda je však zatím taková, že letního počasí jsme si zatím moc neužili. Budeme tedy doufat, že se dočkáme i letních teplot, které k létu patří.

O čem jednalo obecní zastupitelstvo

Obecní zastupitelstvo zasedalo na mimořádném veřejném zasedání dne 29. 5. 2009, kde byly schváleny pokyny pro zpracování návrhu Územního plánu Roztoky u Jilemnice.

Další veřejná schůze obecního zastupitelstva byla svolána na 29. 6. 2009. Zde byl schválen závěrečný účet obce za rok 2008, který byl zveřejněn na úřední desce 11. 6. 2009.

Rovněž zde byla schválena i bezúročná půjčka Svazku Jilemnicko, jehož jsme členy. Částka 150 tis. Kč bude svazkem použita na předfinancování schválených projektů. Peníze budou vráceny do konce června 2010.

Z důvodu tzv. ekonomické krize, byl upraven i rozpočet investic na letošní rok. Některé akce, které měly být realizovány především za podílu dotací, byly zrušeny díky tomu, že žádosti o finanční podporu na konkrétní akce nebyly akceptovány.

Realizace v roce 2009

První investiční akcí v tomto roce byla celková rekonstrukce bytu v budově obecního úřadu. Poté byla dokončena rekonstrukce chodníku pod kostelem, která byla započata již v minulém roce. Doufáme, že právě tato akce přispěla ke zlepšení vzhledu naší obce. Díky příslibu dotace ze Státního zemědělského intervenčního fondu, kterou nám pomohla získat skupina MAS „Přidte pobejt!“ o.s. z Jilemnice, jsme se mohli pustit do výměny oken na budově obecního úřadu. Výběrové řízení vyhrála firma Vekra, která také celou akci provedla. Investice ve výši cca. 900 tis. Kč by měla být pokryta částkou 600 tis. Kč právě z výše uvedeného fondu. Vzhledem k nutnosti odstranění dřevěného bednění v kancelářích obecního úřadu, bylo pak dále přistoupeno i k rekonstrukci těchto prostor.

V průběhu těchto akcí se však pilně připravoval projekt na rekonstrukci budovy základní školy č.p.190. Dne 30.6. byl poslední termín na předložení žádosti z operačního programu životního prostředí. Po spletité cestě nyní budeme čekat na vyhodnocení našeho projektu. V případě úspěchu dojde k rekonstrukci budovy ZŠ v příštím roce. Po prázdninách by mělo dojít ještě k opravě závěrečného úseku cesty Na Prklíně. Tato investice bude plně hrazena z rozpočtu obce.

Z kultury

Ale ani kultuře jsme nezůstali nic dlužni. Dne 30.4. proběhlo na louce pod hřbitovem tradiční pálení čarodějnic. Počasí nám jako zázrakem vydrželo a tak se celá akce za účasti mnoha dětí i dospělých vydařila. 13.6. byla uspořádána za spoluúčasti asi všech našich spolků, tradiční rocková záležitost „Rockové Roztoky“. Na to, že celý týden před touto událostí propršel, byla tato akce velmi vydařená. Největší úspěch zaznamenal asi Jaroslav Uhlíř se svými nesmrtelnými songy, které přilákaly mnoho mladých i dospělých diváků. Škoda jen, že tato nákladná a velice náročná akce nepřinesla kýžený výsledek v podobě odpovídajícího zisku, který měl být použit na další rozvoj kultury v naší obci. Přesto bychom však chtěli ještě jednou poděkovat všem, kteří obětovali svůj volný čas a s vysokým nasazením tak přispěli k hladkému průběhu tohoto malého, ale našeho, festivalu.

Konec školního roku se rovněž již tradičně odehrával v duchu dětských her v areálu Sokolka. „Hurá prázdniny“ odstartovaly v pátek 26. června za účasti skoro 150 dětí. Tentokrát nám počasí alespoň drobek přálo, a tak děti odcházely na prázdniny s úsměvem ve tváři. Co více si přát. Za vysokou kvalitu této akce děkujeme nejen všem pořadatelům, ale i sponzorům, kteří svými finančními a věcnými dary, obohacují program celé této události. (Sponzoři: p. Vodnárek, Obec Roztoky u Jil., Roztoky u Jilemnice s.r.o., Hospoda „U Kozatejch“, hospoda Háž, p. Mendřický, p. Maďarčík, Peleva, p. Hujerová L., Štembera barvy, ZOD Roztoky – Kruh, Pajurek truhlářství, David Mečír – truhlářství, Multimedia, Kovárna, Obec Kruh, p. Pavel Richter, Bufet Jilemnice, SDH Roztoky u Jil., TJ Sokol, TJ stánek – fotbalisti, ČSCH Roztoky u Jil., p. Petr Jirouš, p. Slavík – těstoviny, p. Karel Jerie, p. Roman Ruml, Vitamíny Psota, Eurest, p. Dovolová Kruh, Cukrárna Veronika, p. Jan Lumenda, p. Z. Macoun, p. Nýdrle Jar., p. Standa Lukeš, p. Osvald Süss, p. Visnyeiiová A., P-KVARTET, p. Jaromír Neřold, Zelenina Jilemnice – J. Havel, J. Efenberk)

No a zatím poslední kulturní událost v naší obci musíme zmínit tradiční, letos ji 27. Krakonošovu tržnici. I přes tzv. ekonomickou krizi nás přišlo navštívit 7090 návštěvníků, což představuje zhruba o 300 platících více než v loňském roce. Vydařená akce.

Závěrem nám dovozte, abychom poděkovali ještě jednou všem, kteří se jakýmkoli způsobem angažují do příprav a pořádání našeho velmi bohatého kulturního života v naší obci, který nám zpestřuje život, a který všechny naše občany svým způsobem sblížuje. Myslíme si, že máme být právem hrdi za tak pestrou kulturní nabídku.

Životní jubilea

Červenec

84 let, Kobrlová Ludmila, Roztoky u Jil. 33

82 let, Martinec Josef, Roztoky u Jil. 266

Srpen

90 let, Šafářová Božena, Roztoky u Jil. 247

90 let, Landová Marie, Roztoky u Jil. 225

87 let, Vydra Miloslav, Roztoky u Jil. 91

85 let, Grosman Jaroslav, Roztoky u Jil. 247

83 let, Jebavý Zdeněk, Roztoky u Jil. 2

Září

83 let, Psotová Zdeňka, Roztoky u Jil. 312

80 let, Juračková Božena, Roztoky u Jil. 324

83 let, Mečířová Miluše, Roztoky u Jil. 127

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví a pohody.

SDH Roztoky u Jilemnice

Roztocký zpravodaj – léto 09 SDH

Milí čtenáři Roztockého zpravodaje !

V této stručné zprávě Vás chceme informovat o činnosti našeho sboru v jarních měsících. Závodní družstva se připravovala na soutěže. Připravovaly se družstva mladých hasičů na závody ve Víchové (hra PLAMEN) a také dvě družstva žen a dvě družstva mužů okrskovou soutěž v Čisté. Naše družstva zúčastnila s poměrně dobrými výsledky. Při závodě v Čisté byly odzkoušeny obě naše závodní stříkačky – stříkačky byly zakoupené z různých podniků, které likvidovaly závodní hasičské sbory. Závodní družstva byla spokojena s činností obou stříkaček.

Také práce v garáži hasičské zbrojnice pokročily. Byl vyhlouben prostor pro garážování Cisternové stříkačky LIAZ CAS 25, kterou má náš sbor nově k dispozici. Úprava podlahy (snížení) proběhlo na dva pokusy, při kterých naši členové odvedli velký kus práce.

Kde byla naše parnička ? První akcí letošního jara byla návštěva u sousedů v Martinicích Na oslavě 120 let od založení Martinického sboru byla 100letá parnička s úspěchem předváděna. Také na Krakonošově tržnici byla parní stříkačka v provozu a budila zájem návštěvníků . 4. 7. byla parní stříkačka předváděna v Běstovicích na Chrudimsku na oslavě tamějšího sboru. Sbor také uspořádal pro propagaci předvádění cisternové stříkačky LIAZ CAS 25 pro mládež, která byla na akci Hurá prázdniny. Značně dětí tato ukázka nadchla pro hasičský sport.

V jarních měsících uspořádal náš sbor dvě zábavy – velikonoční a pout'ovou. Obě zábavy byly dobře navštívené a měly dobrý průběh.

Je nutné poděkovat obecnímu zastupitelstvu a občanům za podporu, která se našemu sboru dostává. Přejeme všem pěkné prožití léta .

Ing. Háze

ZŠ a MŠ Roztoky u Jilemnice

ZŠ a MŠ Roztoky u Jilemnice

Ačkoliv tomu počasí posledních dnů nenasvědčuje, léto a prázdniny už se brzy chopí své moci. I ve škole vše směřuje k přípravám na konec školního roku. Znamky jsou už uzavřeny, vysvědčení napsána, opravují se a vybírají učebnice, probíhají sportovní i kulturní akce (čerstvé fotografie jsou opět k nahlédnutí na našich internetových stránkách), žáci 9. tříd již měli své poslední zvonění. Loučíme se s nimi velice neradi, doufáme, že na svých dalších působištích budou úspěšní, bude se jim dařit v přípravě na budoucí povolání a uplatní mnoho z toho, co se na naší škole naučili. Že jde často o mladé lidi s již vyzrálými názory, nás mohou přesvědčit např. i jejich slohové práce, z nichž jednu Vám předkládáme k nahlédnutí:

„Úroveň kultury skoro vždy závisí na lásce k práci.“

M. Gorkij

(Úvaha)

Toto téma jsem si vybrala, protože si myslím, že je velice obsáhlé. Vypráví o práci a kultuře. Všichni by si měli uvědomit, co to znamená. Není to jenom činnost, za kterou dostaneme peníze, ale snaha něčeho docílit. O to by se měl snažit každý z nás. A co to kultura je? Je to národem vytvořený svět, anebo kolotoč života, v němž si navzájem pomáháme? Osobně si myslím, že je mezi námi takových věcí, kterých bychom si měli všimnout, mít z nich radost a dělat je s nadšením. Vytvářet si kolem sebe prostředí pro nás krásné a příjemné. S chutí do života a se spoluprací pak bude naše kultura taková, jakou bychom ji chtěli mít.

V každé době měli lidé jiné představy. Všichni máme svoji vlastní fantazii, ale i přesto se váže k období, v jakém žijeme. Pochybují, že si lidé ve středověku dokázali představit současnost. Stejně věřili sami v sebe. Pracovali pro svou vlast, ať už rádi, nebo z donucení. Také v dnešní době přidáváme ruku k dílu. Každý z nás se zaslouhuje o to, jak a kde žijeme. Aspoň si to myslím. Ovšem všichni nejsme stejní. Někdo nemá ke kultuře vůbec žádný vztah. Jenom si užívá. Jiný na zahradě pěstuje květiny, sází stromy nebo staví domy, obchody a tak dále. Stačí málo, abychom nějak změnili naše okolí.

Záleží na lidech, jak se ke svému životu postaví. Člověk plný elánu a chuti toho někdy udělá mnohem více než bytost líná, která se od všech nechá obsluhovat. Přesto bychom se měli mít rádi a pomáhat si. S láskou jde přece všechno lépe a docílí se dobrého výsledku.

Ano. Láska. Pišu tu o vztahu k práci. Ale láska práci vládne. Zasadíme semínko a podle toho, jak se o něho staráme, tak vyrostě. Říká se, podle mě to tak opravdu je, že rostliny dokážou naslouchat. Poznají, jestli je pěstujeme s radostí nebo s nechutí. Tak tomu je i u všeho ostatního. Například škola. Pokud budeme vystupovat dobře a snažit se, půjde to v ní lépe, než když jsme drzí.

A školou dále pokračuji. Je to nezbytný začátek v naší cestě. Po základním vzdělání si vybíráme takový obor, jenž nám je nejbližší, v němž vynikáme a chtěli bychom se jím živit. Dám příklad. Já jsem se dostala na uměleckoprůmyslovou školu. To pro mě znamená, že bych jednou chtěla dělat něco z ohledu uměleckého. Malovat, vyrábět bižuterii a podobně. Pokud se mi to přání splní, budu mít svou práci ráda.

A tak bych chtěla na závěr říci, ať si všichni váží toho, že musíme v životě něco dělat. Ve výsledku z toho budeme mít radost. Ve stáří si budeme moci říci: „Jsem se svými činy spokojená a mohu klidně zemřít.“

(Kristýna Šírová)

Pokud jde o formulační schopnosti, máme na naší škole nadaných žáků víc, nejen v deváté třídě. Zdařilé úvahy vytvořili i žáci 8. ročníku, leckdy i na „ožehavá“ témata. Zuzku Lukáškovou zaujala problematika kouření:

Když se zadávala tato úvaha, tak mě napadlo, že většina lidí bude toto téma kritizovat. Myslím si však, že tento jev není zdaleka tak strašný jako mnohem závažnější problémy lidstva, o kterých se nemluví, či jen málo.

Neberu kouření jako problém. Mnoho lidí to tak ale nevidí. Beru to jako osobní věc jedince. Veřejnost je v tomto ohledu dobře informovaná. Myslím, že ve velké míře. Proč tedy lidé kouří? Proč si ničí zdraví? Můj názor je ten, že kdyby lidé nekouřili, tak si najdou jiný (zlo)zvyk. Už proto, že se o kouření veřejně mluví, může si člověk uvědomovat, že je to škodlivé, ale nehodlá s tím leckdy nic dělat. Jednou si vybral svůj životní styl a k němu kouření, třeba i s nesouhlasem ostatních, patří.

Myslím si, že většina lidí s kouřením začala právě v dětství. Někdo však podlehl, někdo ne. Je pravda, že to pro tělo není zdravé, natož v raném věku, ale je to každého věc. Já osobně věřím na osud a myslím, že délku mého života nijak neovlivní, jestli budu, nebo nebudu kouřit.

Jako problém beru, když kouří těhotné ženy. A i když je to třeba těžko odstranitelný zlozvyk, alespoň po dobu těhotenství a kojení by mohly kouření omezit nebo s ním úplně přestat. Proč ale těhotné ženy kouří? Myslím si, že si neuvědomují rizika – nejen že může být jejich potomek nemocný, ale může pít hořké mateřské mléko, právě kvůli kouření.

U mužů není považováno kouření za tak velký problém jako například u žen. Proč? Na tuto otázku si popravdě nedokážu odpovědět. Možná je to proto, že muži kouřili již v minulých staletích a bylo jim to společensky tolerováno, zatímco ženám ne.

Jaké je řešení tohoto problému? Myslím, že je každého věc, zda kouří, či ne. A za řešení považuji, když si bude každý člověk všimnout sám sebe. Kouření neovlivňuje nijak výrazně charakter člověka, proto si myslím, že se o něm nemusí mluvit s takovou vážností.

Pobavili jsme se navzájem při úkolu vymyslet příběh, jehož slova by začínala stejným písmenem:

Pan policista Pazourek

Pan policista Pazourek prý poztrácel pár papírových peněz poskládaných po peněžence. Poté přišla povodeň, prohnala peníze přes plot. Policista Pazourek prošel po popraskané, plesnivé podlaze Prahy 5. Poslední poslanci právě pozorovali pana politika Polívku prodávajícího pánské prádélko. Policista požadoval právě povolení prodeje. Polívka prý pozapomněl papír pod pultem pracího prostředí paní Polukavové. Plně poškozený pochodující politik po Praze 5 poznal papírové peníze policisty Pazourka. Poprosil poštu: „Prosím pěkně, potřebuji poslat peníze!“ Pazourek příští pondělí poznal poštu přicházející peníze. Pan policista Pazourek pospíchal poděkovat panu Polívkovi, poté povolil prodej pánského prádélka.

(Jana Mečířová)

Novinář Novák

Novinář Novák najel nákladákem na náhrobek Norberta Nosorožce. Na naší nástěnce naléhavá novina nebyla. Naštvaní námořníci nenašli Nováka, nýbrž novinářský nákladák, námořníci nastoupili. Námořníci nákladák na náměstí nabourali. Nabourali novináře Nováka. Novák nemá nohu. Novák navštěvuje nemocnici. Námořníci nemají náladu.

(J. Vacek)

Věříme, že si přes prázdniny odpočinou nejen žáci, ale i jejich rodiče a že se po nich sejdeme v novém školním roce plni elánu a chuti do další práce. Závěrem dovoluji, abychom Vás seznámili s následující prosbou:

Pro rodiče žáků ZŠ a MŠ Roztoky u Jilemnice, příznivce školy i podnikatele a sponzory, kterým není lhostejná situace dětí MŠ a ZŠ

Dovoluji si jménem Základní školy a Mateřské školy Roztoky u Jilemnice oslovit širší veřejnost s prosbou o finanční příspěvek na vybavení školní zahrady. Jednalo by se o nákup houpaček, skluzavky, prolézaček, pískoviště, ..., které musí vyhovovat normám.

V současné době je situace špatná, jelikož nemáme vybavení na žádné zahradě. Dětem chybí možnost zajímavějšího vyžití při pobytu venku.

Touto cestou se na vás obracím s žádostí o sponzorský příspěvek.

Děkuji za pochopení situace.

Lulková Dita
Vychovatelka ŠD

V Roztokách 24. 6. 2009

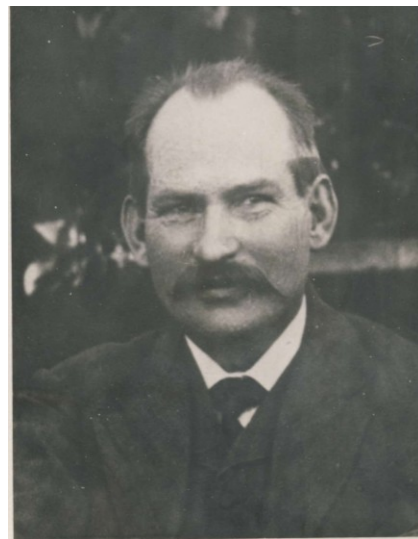
Pamětní kniha obce Roztok založená 25.7.1929

Krásný a vznešený cit, s nímž u všech národů se setkáváme, je láska k domovině a láska k vlasti. Náš přední básník J.V.Sládek vzpomíná své domoviny: „Domove, domove, drahý a jediný, nejdražší, nejsladší nad světa končiny“.

Jan Kolár píše o ní: „Vzácný citu nevinnému jest i háj ten, řeka, chalupa, kterou praděd nechal vnuku svému“.

Vpravdě vzácný každý koutek, každá píď naší vlasti. Nenajdeme místa, kde by aspoň část bohaté naší historie se neodehrála. Procházíme-li v mysli dějiny naše, mimoděk napadnou nás slova Kolárova: „Stůj noho, posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš!“

Aby důležité děje místní zachyceny a příštím pokolením k poučení dochovány byly, byla založena tato kniha.

František Hampl, říd. učitel v.v., první kronikář

Letecké neštěstí

V roce 1930 byl na místě neštěstí vystaven pomník nákladem TJ Sokol.

28.9.1929 uspořádala Ústřední propagační letka M.L.L. k žádosti těl. jed. Sokol letecký den v Roztokách u Jilemnice na pozemcích Josefa Horáčka, rolníka čís. 31. Let byl pro nepříznivé počasí, z předcházející neděle 22.9., přeložen. Bylo asi půl jedenácté hod. dopoledne, když se na jasném obzoru objevilo letadlo a po zakroužení nad okolím, hladce přistálo na letišti.

O 14. hod. byl zahájen pořad přednáškou nadporučíka letectví, po níž započaly lety s obecnstvem. Asi 10 osob si zalétalo nad krásným podkrkonošským okolím a hojně přihlášky na další lety byly učiněny. Byl shozen též padák s figurínou, který se řádně otevřel a dopadl nedaleko letiště do lesíka. Po 15. hod. se na obzoru objevila stíhačka m. n. o. řízená pilotem desátníkem Františkem Červeným od 4. leteckého pluku – 41. letky. Pilot prováděl nad letištem ukázkou letecké akrobacie, jež obecnstvo shromážděné v počtu asi 3.000 se živým zájmem sledovalo. Po skončení akrobacie asi o 16 hod. nastupovala stíhačka zpáteční cestu. V tom z neznámé příčiny se letec zřítíl na blízkých pozemcích Vejrycha a tragicky zahynul v troskách letadla. Mrtvola, po ohledání přítomným místním obvodním lékařem, byla uložena v Sokolovně. Druhého dne se dostavila na místo neštěstí vojenská komise a dala trosky letadla odklidit a vojenským autem odvést. Ohledavši mrtvolu v Sokolovně, stanovila pohřeb na úterý 1.10. Jelikož zesnulý projevil přání, aby byl pohřben ve svém

rodišti – ve Zbirohu u Plzně, požádalo okresní doplňovací velitelství v Jičíně tamní pohřební ústav p. Páva, aby převoz mrtvoly obstaral. Pohřební auto přijelo v úterý 1.10. o 8. hod. ráno, přivezlo kovovou rakev (vločku), do níž byla mrtvola přeložena a zaletována. Pak byla vložena do ozdobné bílé rakve dřevěné, od těl. jed. Sokol darované a vystavena byla v Sokolovně. K rozloučení s hrdinným letcem, ač byl pracovní den, dostavilo se na 500 obecnstva. Smuteční obřad byl zahájen Mozartovým „Rekviem“. Místní pěvecký kroužek zapěl „Anděl lásky“. Za záložní důstojníky se rozloučil se zesnulým nadporučík ruských legií Jan Horáček, za obec starosta Jaroslav Dejmek, za těl. jed. Sokol starosta br. František Hampl. K závěru zapěno „Zasviť mi, ty slunko zlaté!“. Rakev, ozdobená četnými kyticemi od obecnstva a těl. jednoty Sokol věnovanými, byla vyzdvížena a členy jednoty donesena do auta. Ve smutečném průvodu kráčelo obecní zastupitelstvo, sbor dobrovolných hasičů, těl. jed. Sokol, za rkví pak četné obecnstvo. Továrny zastavením práce po čas průvodu vzdaly čest

památce zesnulého. Na hranicích obce – na Prklíně – se krátce rozloučil s tragicky zemřelým druhem starosta jednotky a za zpěvu „Národní hymny“ se vzdalovalo klidně auto, aby nešťastného letce doprovodilo do náručí rodiny ve Zbirohu, kde byl 2.10. pohřben.

Čerpáno z Pamětní knihy Obce Roztoky

Tento projekt

„Výměna oken na budově Obecního úřadu v Roztokách u Jilemnice“

JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ
Z EVROPSKÉHO ZEMĚDĚLSKÉHO FONDU

v rámci opatření č. III.2.1.2. „Občanské vybavení a služby“

